

Sygn. akt *I ACa 834/19*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu I Wydział Cywilny i Własności Intelektualnej

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia: Ryszard Marchwicki

Sędziowie: Mariola Głowacka

Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Sylwia Woźniak

po rozpoznaniu w dniu 15 października 2020 r. w Poznaniu

na rozprawie

sprawy z powództwa **A. P.**

przeciwko (...) **S.A. z siedzibą w S.**

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 6 listopada 2018 r. sygn. akt XII C 1188/16

I. zmienia zaskarżony wyrok :

1. w punkcie 5 w ten sposób } że :

a) z tytułu renty zasądzonej w punkcie 4 a dodatkowo zasądza 1.080 zł miesięcznie płatną z góry do 10. dnia każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi za opóźnienie,

b) z tytułu renty zasądzonej w punkcie 4 b dodatkowo zasądza 1.440 zł miesięcznie płatną z góry do 10. dnia każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi za opóźnienie,

c) z tytułu renty zasądzonej w punkcie 4 c dodatkowo zasądza 1.332 zł miesięcznie płatną z góry do 10. dnia każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi za opóźnienie,

d) z tytułu renty zasądzonej w punkcie 4 d dodatkowo zasądza 1,767 zł miesięcznie

płatną z góry do 10. dnia każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi za opóźnienie,

e) z tytułu renty zasądzonej w punkcie 4 e do 24 października 2018 r dodatkowo zasądza 1767 zł miesięcznie płatną z góry do 10. dnia każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi za opóźnienie,

2. dodaje punkt 4 f o treści kwotę 5.952 zł miesięcznie począwszy od 25 października 2018 roku, płatną z góry do 10. dnia każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, przy czym kwota ta nie obejmuje wypłacanej dobrowolnie przez pozwanego renty miesięcznej w kwocie 1.000 zł;

3. w punkcie 6 w ten sposób , że kosztami procesu obciąża strony stosunkowo i na tej zasadzie :

a) zasądza od pozwanego na rzecz powoda 4.442,75 zł;

b) nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w Poznaniu) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych:

- od powoda 1.947,88 zł z zszalonego w punkcie 1 roszczenia
- od pozwanego 7.688.96 zł;

II. w pozostałym zakresie apelację oddala;

III. kosztami sądowymi za II instancję obciąża strony po połowie i z tego tytułu nakazuje

ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w Poznaniu) 1.302 zł tytułem połowy opłaty od apelacji od której powód był zwolniony,

IV. koszty zastępstwa procesowego za instancję odwoławczą wzajemnie znosi.

Mariola Głowacka Ryszard Marchwicki Małgorzata Mazurkiewicz – Talaga

Sygn. akt I ACa 834/19

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 24 września 2016 r. powód A. P., reprezentowany przez fachowego pełnomocnika, wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A z siedzibą w S.:

- kwoty 60.000 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 30.000 zł od dnia 2 lutego 2016 r. do dnia zapłaty i od kwoty 30.000 zł od dnia 27 maja 2016 r. do dnia zapłaty,

- kwoty 18.950 zł tytułem wyłożenia sumy potrzebnej na koszty leczenia,

- kwoty 8.030,95 zł tytułem odszkodowania wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 786,95 zł od dnia 10 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty,

- kwoty po 4.000 zł miesięcznie tytułem renty począwszy od lipca 2016 r. płatnej z góry do 1. dnia każdego miesiąca wraz z odsetkami ustawowymi w razie opóźnienia w zapłacie,

- zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania wedle norm przepisanych, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

W odpowiedzi na pozew z dnia 3 sierpnia 2016 r. pozwany wniósł o:

- oddalenie powództwa w całości,

- zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pismem procesowym z dnia 14 marca 2018 r. powód rozszerzył powództwo w ten sposób, że wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 9.000 zł miesięcznie tytułem renty począwszy od lipca 2016 r., płatnej z góry do 1. dnia każdego miesiąca wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w przypadku opóźnienia w płatności. Wyjaśnił, że z opinii biegłego wynika, że koszt miesięcznej opieki nad powodem wynosi 7.000 zł miesięcznie, zaś koszt leków (600 -700 zł miesięcznie) i rehabilitacji (26 dni x 50 zł) wynosi 2.000 zł miesięcznie.

Pismem procesowym z dnia 29 marca 2018 r. pozwany wniósł o oddalenie powództwa, także w zakresie rozszerzonym pismem z dnia 14 marca 2018 r.

Wyrokiem z dnia 6 listopada 2018 r Sąd Okręgowy w Poznaniu:

1. zasądził od pozwanego na rzecz powoda tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie:

a) od kwoty 30 000 zł od dnia 2 lutego 2016 roku do dnia zapłaty,

b) od kwoty 30 000 zł od dnia 27 maja 2016 roku do dnia zapłaty.

2. tytułem odszkodowania zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6 450 (sześć tysięcy czterysta pięćdziesiąt złotych).

3. tytułem odszkodowania zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 8 030, 95 (osiem tysięcy trzydzieści 95/100) złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 786,95 zł od dnia 10 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty.

4. tytułem renty zasądza od pozwanego na rzecz powoda:

a) kwotę 2 145 zł miesięcznie za okres od lipca 2016 roku do grudnia 2016 roku, płatną z góry do 10. dnia każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi za opóźnienie,

b) kwotę 2 505 zł miesięcznie za okres od stycznia 2017 roku do grudnia 2017 roku, płatną z góry do 10. dnia każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi za opóźnienie,

c) kwotę 2 865 zł miesięcznie za okres od stycznia 2018 roku do lutego 2018 roku, płatną z góry do 10. dnia każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi za opóźnienie,

d) kwotę 3 965 zł miesięcznie za okres od marca 2018 roku do kwietnia 2018 roku, płatną z góry do 10. dnia każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi za opóźnienie,

e) kwotę 4 185 zł miesięcznie począwszy od maja 2018 roku, płatną z góry do 10. dnia każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi za opóźnienie.

5. w pozostałym zakresie powództwo oddalił

6. kosztami procesu obciążył strony stosunkowo i na tej zasadzie:

a) zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5 771 (pięć tysięcy siedemset siedemdziesiąt jeden) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,

b) zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3 342 (trzy tysiące trzysta czterdzieści dwa) złote tytułem zwrotu kosztów procesu,

c) nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Poznaniu kwotę 6 561 (sześć tysięcy pięćset sześćdziesiąt jeden) złotych tytułem nie uiszczonych kosztów sądowych,

d) nakazał ściągnąć od powoda z zasądzonego w punkcie 1 roszczenia na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Poznaniu kwotę 3 690,95 (trzy tysiące sześćset dziewięćdziesiąt 95/100) złotych tytułem nie uiszczonych kosztów sądowych.

Podstawą rozstrzygnięcia były następujące ustalenia i wnioski Sądu I Instancji.

W dniu 29 września 2015 roku powód A. P., mający wówczas 83 lata, został potrącony na przejściu dla pieszych przez jadącego samochodem osobowym marki F. (...) o nr. rej. (...) Ł. F.. Do wypadku doszło z winy kierowcy. Na skutek tego zdarzenia A. P. doznał wieloodłamowego złamania panewki stawu biodrowego lewego z centralnym zwichnięciem, złamania talerza kości biodrowej lewej, złamania gałęzi górnej i dolnej kości łonowej lewej, złamania żeber V-XI po stronie lewej. W dniu wypadku powód został przyjęty do Szpitala (...) we W., gdzie przebywał do dnia 23 października 2015 roku. W dniu 29 września 2015 roku założono mu wyciąg szkieletowy na kość udową.

Przez pierwsze 6 tygodni po wypadku powód musiał leżeć w łóżku.

W dniu 4 grudnia 2015 roku A. P. był ponownie badany w Szpitalu (...) we W.. Badanie wykazało zrost w trakcie złamań trzonu kości łonowej, kości kulszowej oraz kości biodrowej po lewej stronie. Zalecono tryb życia fotelowo – łóżkowy, pionizację i poruszanie się bez obciążania lewej kończyny w asekuracji balkonika ortopedycznego i asyście drugiej osoby, wykonywanie ćwiczeń wyuczonych na oddziale.

Pozwany uznał swoją odpowiedzialność za skutki wypadku jakiemu uległ powód, bowiem sprawca wypadku Ł. F. posiadał w pozwanym towarzystwie ubezpieczeniowym polisę OC posiadaczy pojazdów mechanicznych.

W związku z wypadkiem powód poniósł wydatki na wypożyczenie łóżka rehabilitacyjnego w wysokości 360,00 zł za okres 3 miesięcy. Koszt zakupu łóżka rehabilitacyjnego obrotowego TWIST wynosi 9.844,00 zł brutto, w tym udział własny w wysokości 7.244,00 zł, zaś dofinansowanie z (...) we W. wyniosło 2.600,00 zł. Zakup podnośnika rehabilitacyjnego ściennego (...) to koszt 5.350,00 zł brutto, schodolazu gąsienicowego T. to 12.500,00 zł brutto, zaś wózka prysznicowo – toaletowego na małych kołach to 1.100,00 zł brutto.

Powód korzysta z rehabilitacji w ramach NFZ oraz z prywatnych zajęć rehabilitacyjnych. Koszt 45 minutowych zajęć wynosił początkowo 50 zł, a obecnie wynosi 60 zł.

Pozwany w związku z wypadkiem przyznał powodowi następujące świadczenia:

- 50.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę,
- 1.040,00 zł tytułem zwrotu kosztów wynajmu łóżka i materaca,
- 985,55 zł tytułem zwrotu kosztów zakupu materiałów budowlanych niezbędnych do dostosowania łazienki,
- comiesięczną rentę z tytułu zwiększonych potrzeb w wysokości 1.000,00 zł (przy wyliczeniu tej kwoty uwzględniono ryczałt w wysokości 265,00 zł na dojazdy do placówek medycznych, zakup leków, pieluchomajtek, środków higienicznych i pielęgnacyjnych oraz innych związanych z następstwami wypadku oraz opiekę w wymiarze 3,5 h dziennie według stawki 7 zł/h, co daje kwotę 735,00 zł miesięcznie).

Dodatkowo w dniu 6 czerwca 2015 roku przyznano powodowi kwotę 240,00 zł tytułem zwrotu kosztów wynajmu łóżka rehabilitacyjnego, zaś w dniu 6 lipca 2016 roku – kwotę 5.000,00 zł tytułem bezspornych kosztów przystosowania łazienki oraz 961,99 zł tytułem zwrotu kosztów zakupu części (zasilacze) do łóżka rehabilitacyjnego.

A. P. zamieszkuje wraz z synem J. P. i synową A. P. w domu jednorodzinnym w N.. Jest to dom (...), w którym są liczne schody. Żeby wjechać do ogrodu trzeba pokonać ok. siedmiu schodów. W drzwiach na balkon jest próg.

Powód zakończył pracę zawodową 10 lat temu. Do czasu wypadku był sprawny, poruszał się samodzielnie. Chorował jedynie na cukrzycę. Cierpiał w związku z tym na „stopę cukrzycową”. Przed zdarzeniem powód odwiedzał systematycznie bibliotekę, pokonując kilkanaście schodów, poruszał się samodzielnie na ulicy, w ostatnim okresie przed wypadkiem używał laski. Samodzielnie chodził do lekarza, do apteki, robił zakupy dla siebie, często przygotowywał sobie śniadania i kolacje, kąpał się. Podawał sobie insulinę oraz pilnował godzin posiłków. Dużo czasu spędzał na balkonie, gdzie czytał książki.

Po wypadku A. P. może siadać, ale w pozycji półleżącej z nogami uniesionymi do góry. Na wózku inwalidzkim wytrzymuje ok. 40 minut, ale musi na niego zostać włożony. Opiekę nad powodem sprawują syn J. P. i synowa, która przygotowuje posiłki, dba o czystość i ubrania. Syn przewija ojca i myje go w łóżku. Powód korzysta z łóżka rehabilitacyjnego, które można ustawić w pozycji siedzącej i półleżącej (ustawić jak fotel) oraz przechylać, co umożliwia oklepywanie (obecnie robi to rehabilitant). Umożliwia ono także pionizację. Z uwagi na brak wózka prysznicowo – toaletowego powód musi korzystać z pieluchomajtek i nie może wziąć prysznic. Do obmywania powoda są wykorzystywane ręczniki kuchenne oraz chusteczki nawilżane, co miesięcznie kosztuje ok. 100,00 zł. Przy każdej toalecie są używane także jednorazowe rękawiczki, których miesięczny

koszt wynosi również 100,00 zł. Ponadto na łóżko zakładane są podkłady. Można je prać, zaś koszt jednego podkładu to 80,00 zł. Ok. 100,00 zł kosztują opatrunki dla powoda, zaś koszt innych środków pielęgnacyjnych w postaci oliwek i kremów to 100,00 zł miesięcznie

A. P. waży obecnie ok. 70-80 kg. Może przebywać sam w domu max. 1,5 h, gdyż musi dostawać pokarmy i insulinę. Poranne czynności pielęgnacyjne zajmują ok. 1,5 h. Po ustawieniu łóżka w funkcję fotelową powód sam zjada posiłek i sam myje zęby. Później ogląda telewizję, czyta książki. Systematycznie trzeba sprawdzać pieluchę, gdyż po wypadku powód nie sygnalizuje wydalania kału. Co godzinę trzeba mu zmieniać pozycję, gdyż cierpnie. Mycie całego ciała jest wykonywane zazwyczaj raz w tygodniu, co trwa ok. 2,5 h. Zdarzają się jednak dolegliwości biegunkowe, więc wtedy trzeba obmywać powoda po każdej zmianie pieluchy. Muszą to robić dwie osoby. Część czynności jest wykonywana na wózku inwalidzkim.

A. P. zużywa dziennie ok. 2-5 sztuk pieluchomajtek, które są częściowo refundowane. Jest cewnikowany.

Z biegiem czasu, z uwagi na problemy jelitowe, powód ma coraz bardziej restrykcyjną dietę. Są to przede wszystkim posiłki miksowane oraz kleiki, sporadycznie może zjeść kanapkę.

Syn i synowa zajmują się powodem od rana do godziny 20.00 – 20.30, choć zdarza się, że trzeba mu w środku nocy zmienić pieluchę.

Po wypadku ponownie na pięcie pojawiła się rana o średnicy 3,5 cm, co wiąże się ze „stopą cukrzycową”. Rana w kolanie po wypadku się nie zagoiła i cały czas ropieje.

Przed wypadkiem powoda jego syn J. P. pracował ok. 12 godzin dziennie, jednakże ze względu na stan zdrowia ojca oraz własne problemy zdrowotne musiał tę pracę zakończyć. Zarabiał ok. 1.600,00 zł netto, pracując w ochronie, a dodatkowo pobiera emeryturę policyjną. J. P. cierpi na schorzenia kręgosłupa.

Synowa powoda przed wypadkiem nie pracowała, zajmując się w niepełnosprawnym synem, który obecnie ma 19 lat i aktualnie przebywa w ośrodku

w B., zaś do domu przyjeżdża na weekendy i święta.

Biegły z dziedziny ortopedii i traumatologii narządu ruchu zdiagnozował u powoda wielołamowe złamanie panewki stawu biodrowego lewego z centralnym zwichnięciem i złamaniem kości biodrowej lewej, gałęzi górnej i dolnej kości łonowej lewej. Złamanie żeber

V-XI po stronie lewej. Całkowite usztywnienie stawu biodrowego lewego i brakiem możliwości samodzielnego poruszania się i utrudniające zmianę pozycji.

Powód w wyniku zdarzenia doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości łącznie 70%.

Powód nadal odczuwa dolegliwości bólowe związane z wypadkiem jakiego doznał w dniu 29 września 2015 r. Wymaga stosowania stałego opioidowych leków przeciwbólowych w systemie transdermalnym i okresowego przyjmowania dodatkowo leków przeciwbólowych doustnie. Związane to jest z ciągłym odczuwaniem dolegliwości bólowych przez powoda i ich nasileniem podczas zmian pozycji przy czynnościach życia codziennego.

O. leki przeciwbólowe mają wpływ na ośrodkowy układ nerwowy powoda. W przypadku długotrwałego używania mogą spowodować uzależnienie psychiczne i fizyczne. W przypadku osób w podeszłym wieku mogą powodować zmiany nastroju, zmiany zachowania, zaburzenia napędu życiowego.

Aktualnie powód jest osobą niepełnosprawną i całkowicie niezdolną do samodzielnej egzystencji. Jest całkowicie zależny od osób drugich w wykonywaniu czynności samoobsługowych.

Co do rokowania można stwierdzić, że stan powoda jest nieodwracalny i nie ulegnie poprawie, a mając na uwadze jego wiek może ulegać stopniowemu pogorszeniu. Obecnie nie można prognozować w jakim tempie stan powoda będzie się pogarszał i jakie będą dalekie następstwa urazu.

Zakres niezbędnej dla opieki powoda wynosi 12 godzin na dobę.

Powód wymaga korzystania z rehabilitacji leczniczej w związku ze swoim stanem zdrowia. Jest on osobą niepełnosprawną, leżącą, która nie porusza się samodzielnie, co sprawia, że narażony jest na zaniki mięśniowe i pojawienie się przykurczów stawowych, które mogą pogorszyć i tak upośledzony stan powoda. Wskazana jest zatem rehabilitacja w wymiarze 1-1,5 h dziennie.

W 2018 r. powód korzystał z rehabilitacji w ramach NFZ, jak również korzysta z rehabilitacji geriatrycznej poza NFZ niemal codziennie. Jej koszt od maja 2018 r wynosi 60 zł za jednorazową rehabilitację. Bez rehabilitacji jest ryzyko wystąpienia zeszczywnienia stawów. Powód nie jest w stanie usiąść na wózku, ma odleżyny. Powód otrzymuje

lekkostrawne posiłki, jest w dobrej kondycji psychicznej i cały czas wierzy, że nastąpi poprawa jego stanu zdrowia.

Syn powoda i jego żona opiekują się powodem. Koszt zakupu środków opatrunkowych oraz pieluch i specjalistycznych kosmetyków wynosi 700 zł miesięcznie.

Pismem doręczonym pozwanemu pocztą elektroniczną w dniu 13 stycznia 2016 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty:

- 80.000 zł tytułem zadośćuczynienia,
- odszkodowania związanego z najmem łóżka rehabilitacyjnego w kwocie 50 zł (dowód) i po 120 zł miesięcznie (najem) począwszy od 23 października 2015 r.,
- kosztów opieki w kwocie 4.000 zł miesięcznie począwszy od 29 września 2015 r. – opieka trwa do chwili obecnej,
- renty miesięcznej w kwocie 6.000 zł, która obejmować będzie koszty stałej, całodobowej opieki i leczenia.

Pismem doręczonym pozwanemu pocztą elektroniczną w dniu 10 marca 2016 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty:

- 3.910,96 zł z tytułu odszkodowania,

- 22.395 zł na zakup podnośnika rehabilitacyjnego, wózka prysznicowo-toaletowego, łóżka rehabilitacyjnego oraz schodolazu.

Pismem z dnia 30 marca 2016 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 360 zł z tytułu wypożyczenia łóżka rehabilitacyjnego

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał iż powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

Dalej sąd wskazał, że bezsporna między stronami była kwestia odpowiedzialności pozwanego, który przed wszczęciem postępowania sądowego uznał swoją odpowiedzialność i wypłacił powodowi następujące świadczenia:

- 50.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę,
- 1.040,00 zł tytułem zwrotu kosztów wynajmu łóżka i materaca,
- 985,55 zł tytułem zwrotu kosztów zakupu materiałów budowlanych niezbędnych do dostosowania łazienki,
-
- comiesięczną rentę z tytułu zwiększonych potrzeb w wysokości 1.000,00 zł (przy wyliczeniu tej kwoty uwzględniono ryczałt w wysokości 265,00 zł na dojazdy do placówek medycznych, zakup leków, pieluchomajtek, środków higienicznych i pielęgnacyjnych oraz innych związanych z następstwami wypadku oraz opiekę w wymiarze 3,5 h dziennie według stawki 7 zł/h, co daje kwotę 735,00 zł miesięcznie).

Dodatkowo w dniu 6 czerwca 2015 roku przyznano powodowi kwotę 240,00 zł tytułem zwrotu kosztów wynajmu łóżka rehabilitacyjnego, zaś w dniu 6 lipca 2016 roku – kwotę 5.000,00 zł tytułem bezspornych kosztów przystosowania łazienki oraz 961,99 zł tytułem zwrotu kosztów zakupu części (zasilacze) do łóżka rehabilitacyjnego.

Odnośnie przyznanej kwoty zadośćuczynienia Sąd wskazał, że chwili wypadku komunikacyjnego powód był sprawnym i aktywnym 83 latkiem, który 10 lat wcześniej zakończył pracę zawodową. Powód chorował jedynie na cukrzycę i cierpiał w związku z tym na „stopę cukrzycową”. Przed zdarzeniem powód odwiedzał systematycznie bibliotekę, pokonując kilkanaście schodów, poruszał się samodzielnie na ulicy, w ostatnim okresie przed wypadkiem używał laski. Samodzielnie chodził do lekarza, do apteki, robił zakupy dla siebie, często przygotowywał sobie śniadania i kolacje, kąpał się. Podawał sobie insulinę oraz pilnował godzin posiłków. Dużo czasu spędzał na balkonie, gdzie czytał książki.

Na skutek obrażeń doznanych w wypadku powód stał się osobą wymagającą całodobowej opieki i pomocy osób trzecich, a jego samodzielne funkcjonowanie nie jest możliwe. Powód nie jest w stanie się podnieść z łóżka, dlatego wymaga pomocy przy wszystkich czynnościach, także higienicznych. Podkreślenia także wymaga, że stan powoda jest nieodwracalny i nie ulegnie poprawie, a mając na uwadze jego wiek może ulegać stopniowemu pogorszeniu. Powód wymaga stałej rehabilitacji.

Biorąc pod uwagę dotychczasowy styl życia powoda i jego wiek, a także rozmiar doznanych cierpień psychicznych i fizycznych, w tym długotrwałość choroby, rozmiar kalectwa, trwałość następstw zdarzenia, Sąd uznał, że zasadnym jest zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zadośćuczynienia przenoszącego kwotę 50.000 zł przyznaną już tym tytułem przez pozwanego. Sąd uwzględnivszy powyższe okoliczności doszedł do przekonania, że adekwatną kwotą zadośćuczynienia będzie kwota 60.000 zł, która pozwoli w ocenie Sądu złagodzić ujemne przeżycia powoda poprzez dostarczenie mu środków pozwalających w szerszym stopniu zaspokoić jego potrzeby i pragnienia.

O odsetkach ustawowych Sąd orzekł w oparciu o treść art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 455 k.c., zasądzając je od kwoty 30.000 zł od dnia 2 lutego 2016 r. do dnia zapłaty oraz

od kwoty 30.000 zł od dnia 27 maja 2016 r. do dnia zapłaty. Zgodnie bowiem z art. 14 ust. 1 ustawy o z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Zważywszy na to, że pozwany został powiadomiony o szkodzie oraz wezwany do wypłaty żądanych przez powoda kwot wiadomością e-mail z dnia 31 stycznia 2016 r., zaś żądanie to rozszerzono wiadomością e-mail z dnia 26 maja 2016 r., odsetki należało zasądzić jak w punkcie 1. wyroku.

W punkcie 2. sentencji wyroku Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6.450 zł tytułem odszkodowania w oparciu o art. 444 § 1 kc. Powód domagał się zasądzenia kwoty 18.950 zł z tytułu odszkodowania, na które składają się kwoty 5.350 zł na zakup podnośnika rehabilitacyjnego, 12.500 zł na zakup schodolazu oraz 1.100 zł na zakupu wózka prysznicowo-toaletowego. Zakup powyższych sprzętów nie podlega refundacji. Za zasadne Sąd uznał żądanie w zakresie zakupu podnośnika rehabilitacyjnego oraz wózka prysznicowo-toaletowego, jako nieodzowne sprzęty w leczeniu powoda.

Dalej sąd wskazał, że nie zachodzą w chwili obecnej podstawy do udzielenia zabezpieczenia w zakresie zakupu schodolazu. Z zeznań świadków wynika, że powód nie przebywa zbyt często w ogrodzie. Z uwagi na fakt, że zejście do ogrodu obejmuje tylko 7 schodów możliwe jest natomiast położenie drewnianej platformy, która umożliwi zjazd wózka inwalidzkiego. Z uwagi na powyższe Sąd uwzględnił żądanie powoda w tym zakresie do kwoty 6.450 zł obejmującej koszty zakupu podnośnika rehabilitacyjnego oraz wózka prysznicowo-toaletowego.

W punkcie 3. sentencji wyroku Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 8.030,95 zł tytułem odszkodowania, na które składają się kwoty 786,95 zł z tytułu kosztów leczenia, leków i artykułów medycznych i higienicznych oraz kwoty 7.244 zł z tytułu zakupu łóżka rehabilitacyjnego (kwota 2.600 zł jest refundowana przez NFZ).

Odnośnie renty Sąd wskazał, że powód domagał się zasądzenia kwoty po 4.000 zł miesięcznie tytułem renty poczynawszy od lipca 2016 r. płatnej z góry do 1. dnia każdego miesiąca wraz z odsetkami ustawowymi w razie opóźnienia w zapłacie oraz zabezpieczenia renty w tej kwocie.

Pozwany uznał roszczenie w tym zakresie do kwoty 1.000 zł miesięcznie (w tym 735 zł z tytułu opieki oraz 265 zł z tytułu zakupu leków i artykułów higienicznych).

Postanowieniem z dnia 7 października 2016 r. Sąd udzielił zabezpieczenia i na czas trwania procesu nakazał pozwanemu, aby płacił powodowi dodatkową rentę z tytułu zwiększonych potrzeb w wysokości 1.665 zł miesięcznie, płatną z góry do 10-dnia każdego miesiąca.

Jednocześnie pismem z dnia 14 marca 2018 r. powód rozszerzył powództwo domagając się zasądzenia od pozwanego kwoty 9.000 zł miesięcznie tytułem renty.

Z opinii biegłego oraz zeznań świadków wynika, że powód wymaga stałej opieki w wymiarze ok. 12 godzin tygodniowo przez 30 dni w miesiącu. Przyjmując stawkę w wysokości 8 zł za godzinę koszty tej opieki kształtują się na poziomie 2.880 zł. Zatem przy uwzględnieniu, że koszty opieki do kwoty 735 zł są pokrywane dobrowolnie przez pozwanego, Sąd za okres od lipca 2016 r. do grudnia 2016 r. przyznał powodowi rentę w wysokości 2.145 zł miesięcznie (punkt 4 a sentencji wyroku).

Analogicznie dokonano wyliczenia przysługującej powodowi renty za okres od stycznia 2017 r. do grudnia 2017 r. Przy przyjęciu stawki 9 zł za godzinę kwota z tytułu opieki wyniosła 3.240 zł miesięcznie. Zatem przy uwzględnieniu, że koszty opieki do kwoty 735 zł są pokrywane dobrowolnie przez pozwanego, Sąd za okres stycznia 2017 r. do grudnia 2017 r. przyznał powodowi rentę w 2.505 zł miesięcznie (punkt 4 b sentencji wyroku).

Za okres od stycznia 2018 r. do lutego 2018 r. Sąd przyjął stawkę 10 zł za godzinę, zatem kwota za ten okres wynosi 3.600 zł miesięcznie, zaś przy uwzględnieniu, że koszty opieki do kwoty 735 zł są pokrywane dobrowolnie przez pozwanego, Sąd za ten okres przyznał powodowi rentę w 2.865 zł miesięcznie. (punkt 4 c sentencji wyroku).

Renta za okres od marca 2018 r. do kwietnia 2018 r. obejmuje koszty opieki w wysokości 2.865 zł (przy stawce 10 zł po 12 godzin dziennie), 1.100 zł z tytułu kosztów rehabilitacji (po 50 zł za jeden zabieg raz dziennie) oraz 435 zł z tytułu kosztów zakupu leków i artykułów higienicznych (co stanowi różnicę między kosztami ponoszonymi przez powoda w wysokości 700 zł, a rentą przyznana dobrowolnie przez pozwanego). Zatem za ten okres Sąd zasądził tytułem renty kwotę 3.965 zł miesięcznie. (punkt 4d sentencji wyroku).

Renta za okres od maja 2018 r. obejmuje koszty opieki w wysokości 2.865 zł (przy stawce 10 zł po 12 godzin dziennie), 1.320 zł tytułu kosztów rehabilitacji (po 60 zł za jeden zabieg raz dziennie) oraz 435 zł z tytułu kosztów zakupu leków i artykułów higienicznych (co stanowi różnicę między kosztami ponoszonymi przez powoda w wysokości 700 zł, a rentą przyznaną dobrowolnie przez pozwanego). Zatem za ten okres Sąd zasądził tytułem renty kwotę 4.185 zł miesięcznie. (punkt 4e sentencji wyroku).

Przyjęte stawki godzinowe stanowią odzwierciedlenie szacunkowych, rynkowych stawek netto za prace opiekuńcze.

Jednocześnie Sąd w punktach 4 a-e sentencji wyroku orzekł, że renta płatna jest z góry do 10 tego dnia każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi za opóźnienie.

Wobec powyższego Sąd oddalił powództwo co do żądania w zakresie zadośćuczynienia powyżej kwoty 60.000 zł oraz renty ponad zasądzone wyżej kwoty. (punkt 5. sentencji wyroku).

O kosztach Sąd orzekł w oparciu o art. 100 zd.1 kpc. Zgodnie z tym przepisem w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Powód utrzymał się w 64 % żądania, zatem Sąd obciążył pozwanego kosztami postępowania w 64%, a powoda w 36%.

Powód poniósł następujące koszty procesu: 7.200 zł z tytułu kosztów zastępstwa procesowego (§ 2 pkt 6 z dnia 22 października 2015 r. rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych), 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, 1.800 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym czyli łącznie 9.017 zł.

Koszty procesu poniesione przez pozwanego wyniosły: 7.200 zł z tytułu kosztów zastępstwa procesowego (§ 2 pkt 6 z dnia 22 października 2015 r. rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie), 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, 1.800 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym, 265 zł tytułem opłaty od zażalenia czyli łącznie 9.282 zł.

Mając zatem na uwadze stosunek w jakim każda ze stron została obciążona kosztami procesu, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5.771 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (punkt 6a sentencji wyroku), zaś od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3.342 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (punkt 6b sentencji wyroku).

Powód był zwolniony od kosztów sądowych w całości, w tym od opłaty od pozwu w wysokości 9.750 zł. Wynagrodzenie biegłego wyniosło 447,58 zł, zaś koszt udostępnienia dokumentacji medycznej powoda 54,37 zł. Łącznie stanowi to kwotę 10.251,95 zł.

Mając zatem na uwadze stosunek w jakim każda ze stron została obciążona kosztami procesu, Sąd w oparciu o art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Poznaniu kwotę 6 561 zł tytułem nie uiszczonych kosztów sądowych (punkt 6c sentencji wyroku) oraz nakazał ściągnąć od powoda z zasądzonych w punkcie 1 wyroku roszczenia na rzecz Skarbu

Państwa – Sądu Okręgowego w Poznaniu kwotę 3.690,95 zł tytułem nie uiszczonych kosztów sądowych. (punkt 6d sentencji wyroku).

Apelację od powyższego wyroku wniósł powód zaskarżając wyrok w części, tj.:

1) w zakresie punktu 5. co do oddalenia powództwa w części obejmującej:

a) punkt 2. wyroku co do 12 500 zł,

b) punkt 4. lit. a) wyroku co do 1.901 zł renty miesięcznie od lipca 2016 r, do grudnia 2016 r, płatnej z góry do 10. dnia każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi za opóźnienie,

c) punkt 4. lit. b) wyroku co do 1.969,20 zł renty miesięcznie za okres od stycznia 2017r. do grudnia 2017 r, płatnej z góry do 10. dnia każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi za opóźnienie,

d) punkt 4. lit. c) wyroku co do 1.864,80 zł renty miesięcznie za okres od stycznia 2018r. do lutego 2018 r, płatnej z góry do 10. dnia każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi za opóźnienie,

e) punkt 4. lit. d) wyroku co do 2.299,80 zł renty miesięcznie za okres od marca 2018 r. do kwietnia 2018 r, płatnej z góry do 10. dnia każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi za opóźnienie,

f) punkt 4. lit. e) wyroku co do 2.299,80 zł renty miesięcznie od maja 2018 r. do 24 października 2018 r. (data zamknięcia rozprawy'), płatnej z góry' do 10. dnia każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi za opóźnienie

i na przyszłość co do 3.299,80 zł począwszy od 25 października 2018 r, (następny dzień po zamknięciu rozprawy), płatnej z góry do 10. dnia każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi za opóźnienie,

2) w zakresie punktu 6. w całości.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił obrazę:

1) prawa procesowego - art. 233 § 1, art. 230, art. 278 § 1 w zw, z art. 232 zd. 2 k.p.c. i art. 316 § 1 k.p.c., a wobec tego błąd w ustaleniach faktycznych, a nadto art. 100 i art. 102 k.p.c. oraz § 19 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w⁷ sprawie opłat za czynności radców prawnych

a) przez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów oraz dokonania ustaleń

sądu w sprzeczności z zebrany w sprawie materiałem dowodowym i

pominięcie części materiału sprawy, a wobec tego błędne i niepełne ustalenia

faktyczne,

b) przez pominięcie tego, że pozwany nie zaprzeczył twierdzeń powoda co do usytuowania schodów do domu w jakim mieszka powód i układu podwórza, przez co twierdzenia powoda w tym zakresie uznać należało za bezsporne i przyznane, a wobec tego błędne nieustalenie tych faktów co do roszczenia dotyczącego schodołazu, względnie – z uwagi na bierność pozwanego – brak przeprowadzenia z urzędu dowodu z opinii biegłego sądowego z dziedziny budownictwa, jeśli przyjąć, że sąd okręgowy miał wątpliwość co do tej kwestii,

c) przez bezzasadne pomniejszenie renty należnej powodowi o wypłacane przez pozwanego z uznania świadczenie w wys. 1000 zł miesięcznie za okres po zamknięciu rozprawy, podczas gdy sąd uwzględnił stan sprawy⁷ na moment zamknięcia rozprawy.

d) przez stosunkowe rozdzielanie kosztów w sytuacji gdy powód uległ tylko co do nieznacznej części swojego żądania, a określenie należnej mu sumy zależało od oceny sądu i sąd powinien zasądzić od pozwanego na rzecz powoda całość kosztów postępowania lub ewentualnie odstąpić od zasądzania kosztów od powoda z uwagi na szczególnie uzasadniony wypadek, tj. dochodzenie roszczeń w związku z wypadkiem komunikacyjnym w wyniku którego powód stał się całkowicie niezdolny do samodzielnej egzystencji, a nadto obciążenie powoda kosztami zastępstwa procesowego poprzez ich stosunkowe rozdzielanie przy uwzględnieniu oddalonej części roszczenia o rentę w sytuacji gdy zmiana wysokości świadczenia nastąpiła w toku postępowania pierwszoinstancyjnego (z 4000 zł na 9000 zł miesięcznie) i nie powinna być brana pod uwagę do rozliczenia kosztów zastępstwa procesowego,

2) prawa materialnego — art. 805 art. § 1 i § 2 pkt 1 w zw. z art. 361 i art. 363 k.c. w zw. z art. 13 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniach o b o wiąz ko wy cli, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (dalej: ustawa o ubezpieczeniach obowiązkowych), art. 444 § 1 i § 2 w z w. z art. 903 i nast. k.c. oraz art. 6 k.c.

a) przez przyjęcie, że żądanie zasądzenia 12 500 zł jako kosztu schodolazu jest nieuzasadnione w sytuacji gdy:

- wykazano, że niemożliwym jest zastąpienie schodolazu drewnianą platformą

lub windą z uwagi na brak możliwości technicznych (sąd bezzasadnie pominął materiał dowodowy), co potwierdza nadto § 68 i 70 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2002 r. Nr 75, poz. 690),

- konieczność zakupu schodolazu pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem, za które pozwany ponosi odpowiedzialność i zapewnić będzie powodowi możliwość zjechania wózkami poza budynek mieszkalny,

b) przez przyjęcie błędnej wysokości kosztów opieki nad powodem w poszczególnych okresach z uwagi na:

- uwzględnienie kwot netto, a nie brutto wraz z kosztami pracodawcy,

- bezzasadne pomniejszenie renty należnej na przyszłość o wypłacane przez pozwanego z uznania świadczenie w wys. 1000 zł na poczet kosztów opieki (735 zł) oraz leki i art. higieniczne (265 zł), a w konsekwencji zaniżenie zwiększonych potrzeb powoda stanowiących podstawy do obliczenia renty należnej mu od pozwanego w przyszłości (od dnia następnego po dniu zamknięcia rozprawy).

Wskazując na powyższe powód wniósł o przeprowadzenie dowodu z wydruków z programów płacowych na okoliczność ilości dni pracy i wysokości minimalnego wynagrodzenia oraz kosztów pracodawcy dla zatrudnionych na podstawie umowy o pracę i zlecenia od 2016 r. i w związku z tym o:

1) zmianę orzeczenia w zaskarżonej części przez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda:

a) w punkcie 2. wyroku odszkodowania w wysokości 18 950 zł (osiemnaście tysięcy dziewięćset pięćdziesiąt złotych),

b) w punkcie 4. lit. a) wyroku renty w wysokości 4046 zł (cztery tysiące czterdzieści sześć złotych) miesięcznie za okres od lipca 2016 r. do grudnia 2016 r., płatnej z góry do 10. dnia każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi za opóźnienie,

c) w punkcie 4 lit. b) wyroku renty w wysokości 4474,20 zł (cztery tysiące

czteryście siedemdziesiąt cztery złote i dwadzieścia groszy) miesięcznie za okres od stycznia 2017 r. do grudnia 2017 r \, płatnej z góry do 10. dnia każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi za opóźnienie,

d) w punkcie 4 lit. c) wyroku renty w wysokości 4729,80 zł (cztery tysiące siedemset dwadzieścia dziewięć złotych i osiemdziesiąt groszy) miesięcznie za okres od stycznia 2018 r. do lutego 2018 r., płatnej z góry do 10. dnia każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi za opóźnienie,

e) w punkcie 4 lit. d) wyroku renty w⁷ wysokości 6264,80 zł (sześć tysięcy dwieście sześćdziesiąt cztery złote i osiemdziesiąt groszy) miesięcznie od marca 2018 r. do kwietnia 2018 r., płatnej z góry do 10. dnia każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi za opóźnienie,

f) w punkcie 4. lit. e) wyroku renty w wysokości 6484,80 zł (sześć tysięcy czterysta osiemdziesiąt cztery złote x osiemdziesiąt groszy) miesięcznie od maja 2018 r. do 24 października 2018 r., płatnej z góry do 10. dnia każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi za opóźnienie,

a począwszy od 25 października 2018 r., renty w wysokości 7484,80 zł (siedem tysięcy czterysta osiemdziesiąt cztery złote i osiemdziesiąt groszy) miesięcznie płatnej z góry do 10. dnia każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi za opóźnienie,

g) zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda całości kosztów postępowania pierwszoinstancyjnego,

h) odstąpienie od obciążania powoda nieuiszczonymi kosztami sądowymi,

2) zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu za postępowanie

odwoławcze wedle norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa radcy prawnego.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniósł o:

1. oddalenie apelacji w całości,
2. zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja okazała się częściowo uzasadniona.

Sąd Apelacyjny podzielił stanowisko skarżącego, iż Sąd I Instancji przy opiece sprawowanej przez członków rodziny przyjął zaniżone stawki za godzinę tej opieki.

W ocenie Sąd II Instancji najbardziej adekwatne do wyliczenia stawki godzinowej opieki jest stosowanie stawek właściwych dla zlecenia usług pomocy domowej czy nieprofesjonalnej opieki nad chorymi. Oznacza to konieczność wyliczenia kosztu jaki powód powinien ponieść dla zatrudnienia jakiegokolwiek niewykwalifikowanej osoby której zmuszony byłby zapłacić stawkę wynagrodzenia która nie naruszałaby obowiązujących przepisów dotyczących płacy minimalnej.

Z opinii biegłych wynika, że pomoc świadczona na rzecz powoda jest celowa i niezbędna, winna więc zostać uwzględniona w ramach renty. Koszt pomocy sprawowanej przez członków rodziny może zostać ustalony jedynie hipotetycznie. Nie ulega też wątpliwości, że określając te koszty należy wziąć pod uwagę, że w zakresie tej opieki oprócz zwykłych czynności życia codziennego (co do których można by podnieść, że wynikają z normalnego obowiązku alimentacyjnego) wchodzi w tym przypadku czynności charakterystyczne dla opieki nad chorymi (codzienna toaleta, podawanie leków, mycie, zmiana pampersów itp.). Nie ulega więc wątpliwości, że koszty tej opieki powinny oscylować w granicach co najmniej minimalnej stawki godzinowej brutto dla osób świadczących pracę na podstawie umowy zlecenia czy też świadczenia usług.

W roku 2016 minimalna stawka godzinowa dla osób świadczących pracę na podstawie umowy zlecenia lub umowy świadczenia usług wynosiła 12 zł na godzinę. Odpowiednio w roku 2017 – 13 zł /godz.; w 2018 roku 13,70 zł /godz.

Ponieważ Sąd Okręgowy przyjął za rok 2016 stawkę 8 zł/godz., za rok 2017 9 zł/godz. i za rok 2018 – 10 zł/ godz. Sąd Apelacyjny zmienił w tym zakresie wyrok i dodatkowo za te okresy zasądził odpowiednio za rok 2016 - 1080 zł

miesięcznie , za rok 2017 – 1440 zł miesięcznie , za okres styczeń i luty 2018 r – 1332 zł miesięcznie , poczynając od marca 2018 r sąd podwyższył rentę do kwoty po 1767 zł ; Podwyższone kwoty wynikają z przyjętych przez Sąd Apelacyjny wyższych stawek za godzinę opieki .

Ponadto Sąd Apelacyjny poczynając od 25 października , a więc od dnia zamknięcia rozprawy przez Sąd I Instancji zasądził rentę alimentacyjną w kwocie po 5.952 zł , przy czym uwzględniając w części argumenty apelującego , że sąd I instancji zasądzając rentę na przyszłość bezpodstawnie odjął od należnej renty wysokość świadczenia wypłacanego przez

pozwanego dobrowolnie i tym samym zasądził rentę pomniejszoną o 1000 zł w punkcie I. 2 wyroku określił iż zasądzona od 25 października 2018 r renta w wysokości 5.952 zł nie obejmuje wypłacanej dobrowolnie przez pozwanego renty miesięcznej w kwocie 1.000 zł;

W ocenie Sądu Apelacyjnego takie sformułowanie orzeczenia w sposób wystarczający zabezpiecza interes powoda , a z drugiej strony – biorąc pod uwagę iż orzeczenie II Instancji zostało wydane w październiku 2020 r – uwzględnia interes pozwanego ubezpieczyciela.

Nie ma bowiem żadnych podstaw do twierdzeń , że pozwany po 25 października 2018 r zaprzestał wypłacania dobrowolnej renty w wysokości 1.000 zł miesięcznie A z zapisu tego jednoznacznie wynika , że pozwany ma obowiązek płacić rentę wysokości 6.952 zł miesięcznie.

Dalej idącą apelację Sąd II Instancji uznał za nieuzasadnioną . W ocenie Sądu zaproponowane przez skarżącego w apelacji stawki w oparciu o minimalne wynagrodzenie powiększone jeszcze o miesięczny koszt zatrudnienia pracownika w sytuacji gdy opiekę tę świadczą członkowie rodziny powoda w ocenie Sądu Odwoławczego jest nieuzasadnione. Jak już bowiem Sąd wskazał bardziej adekwatne było zastosowanie minimalnej stawki godzinowej dla osób świadczących pracę na podstawie umowy zlecenia lub umowy świadczenie usług.

W kwestii zasądzenia kwoty 12,500 zł z tytułu konieczności zamontowania schodolazu Sąd Apelacyjny podziela stanowisko Sądu, iż z uwagi na fakt, że zejście do ogrodu obejmuje tylko 7 schodów, to możliwe jest położenie drewnianej platformy, która umożliwi jazdę wózka inwalidzkiego.

Skoro natomiast powód przeczył tej okoliczności powinien zgodnie z wymogiem art. 6 k.c. okoliczność tę wykazać czego w ocenie Sądu Apelacyjnego nie uczynił .

Sąd nie ma bowiem obowiązku dopuszczania z urzędu dowodu z opinii biegłego albowiem zgodnie z zasadą kontradyktoryjności to na stronie ciąży obowiązek wykazania okoliczności z których wywodzi korzystne dla siebie skutki prawne. Skoro powód twierdził , że nie jest możliwe położenie na schodach drewnianej platformy , a pozwany nie wyrażał zgody na pokrycie kosztów budowy schodolazu to powód powinien podjąć inicjatywę dowodową w kierunku wykazania zasadności swojego roszczenia .

I wreszcie nieuzasadniony jest zarzut naruszenia art. 100 zd. 2 k.p.c. jak i 102 k.p.c.

Zgodnie z art. 100 k.p.c. w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron

obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu.

W niniejszej sprawie nawet po uwzględnieniu części zarzutów apelacji trudno przyjąć by powód uległ tylko co do nieznaczej części swojego żądania.

Powód domagał się zadośćuczynienia w wysokości 60.000 zł , odszkodowania w kwocie 26.981 zł oraz po rozszerzeniu renty w wysokości 9.000 zł x 12 miesięcy= 108.000 zł Łącznie 194,981 zł

Wygrał natomiast sprawę co do kwoty 145.905 zł (60.000 zł zadośćuczynienie , 71.424 zł renta , 14.481 zł odszkodowanie).

W ostateczności więc powód wygrał sprawę w 75%. W tej sytuacji prawidłowo Sąd I Instancji uznał iż koszty za I instancję należy rozliczyć stosunkowo do wyniku sprawy .

Skoro w ostateczności powód wygrał w 75 % to powinien ponieść 25% kosztów, a pozwany 75% .

Na koszty poniesione przez powoda złożyły się : koszty zastępstwa procesowego w wysokości za reprezentowanie powoda przed sądem 7215 zł (przy czym rozszerzenie powództwa nie wpłynęło na te koszty ponieważ w chwili składania pozwu minimalna stawka wynosiła przy wartości przedmiotu sporu od 50.000 zł do 200.000 zł – 7.200 zł) oraz 1800 zł z tytułu kosztów pełnomocnika w postępowaniu zażaleniowym . Łącznie 9.015 zł

Koszty poniesione przez pozwanego w postępowaniu przed Sądem I Instancji to kwota (...) – zastępstwo procesowe, opłata od zażalenia – 265 zł , 1800 zł z tytułu kosztów pełnomocnika w postępowaniu zażaleniowym . Łącznie 9280 zł

Łączne koszty stron w postępowaniu wyniosły 18.295 zł .

Powód powinien ponieść 25% tych kosztów czyli kwotę 4.573,75 zł . Ponieważ jego koszty wyniosły 9.015 zł pozwany powinien zwrócić powodowi 4.442, 75 zł .

W sprawie pozostały również koszty które nie zostały zapłacone tj. 6.750 zł – opłata od pozwu , opłata za dokumentację szpitalną – 54,37 zł , koszty opinii – 447,58 zł oraz opłata od rozszerzonego powództwa 3.000 zł. Łącznie 10.251,95 zł

Powód powinien więc ponieść 25% tych kosztów tj. 2.562,98 zł , a pozwany 7.688,96 zł.

Sąd Apelacyjny omyłkowo jednak w punkcie I.3 b wyroku nakazał ściągnąć od powoda jedynie kwotę 1.947,88 zł

Brak jest również podstaw do zastosowania w niniejszej sprawie art. 102 k.p.c. który to przepis może mieć miejsce tylko w szczególnych okolicznościach które w niniejszej sprawie nie występują.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. oraz art. 385 k.p.c. orzekł jak w punktach I i II wyroku.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. i koszty sądowe rozdzielił między stronami po połowie , a koszty zastępstwa procesowego wzajemnie zniósł biorąc pod uwagę wynik postępowania przed Sądem II Instancji. Przy czym należy wskazać , że przyjmuje się, że przy wzajemnym zniesieniu kosztów nie jest wymagane dokładne, arytmetyczne wyliczenie stosunku części wygranej i przegranej.

Mariola Głowacka Ryszard Marchwicki Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga

--	--	--